

עפ 5219/24 - נהוראי מאיר עוביד נ' מדינת ישראל

פלילי - עבירות תעבורה

פלילי - שיקולי ענישה

פלילי - חוק העונשין - עבירות המתה

var MareMakom = "עפ 5219/24 - נהוראי מאיר עוביד נ' מדינת ישראל, תק-על 2025(3), 6356(07/09/2025)";p.IDHidden{display:none ;"

בבית המשפט העליון

ע"פ 5219/24

לפני:

כבוד השופט יוסף אלרון
כבוד השופט אלכס שטיין
כבוד השופטת גילה כנפי-שטייניץ

המערער:
נגד

נהוראי מאיר עוביד

המשיבה:

מדינת ישראל
ערעור על הכרעת דינו וגזר דינו של בית המשפט
המחוזי מרכז-לוד ב-ת"פ 1160-06-22 מימים
29.6.2023 ו-20.5.2024, בהתאמה, שניתנו על
ידי השופט ח' טרסי
י' אב התשפ"ה (4.8.2025)
עו"ד אפרים דמרי
עו"ד יצחק פרדמן
עו"ס סיון קוריס

תאריך ישיבה:
בשם המערער:
בשם המשיבה:
בשם שירות המבחן:

פסק-דין

השופט יוסף אלרון:

1. לפנינו ערעור על הכרעת דינו וגזר דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופט ח' טרסי) ב-ת"פ 1160-06-22 מימים 29.6.2023 ו-20.5.2024, בהתאמה. בגדרם, המערער הורשע במספר עבירות ובהן עבירת המתה בקלות דעת, ונגזר עליו עונש של 54 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

תמצית כתב האישום המתוקן

2. כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 10.10.2021 המערער נהג ברכבו בכביש מספר 4 לכיוון דרום, כשהוא שיכור ובדמו אלכוהול בריכוז של 20%mg. באותה עת, ישבו ברכבו 4 אנשים נוספים, וביניהם שחר צור ז"ל (להלן: המנוחה) אשר ישבה במושב האחורי-אמצעי של הרכב כשהיא אינה חגורה בחגורת בטיחות.

המערער נהג במהירות מופרזת במהלך הנסיעה. בשלב מסוים, הנוסעת שישה לצידו סימנה לו להאט, אך הלה המשיך לנסוע במהירות. בהמשך, בעוד המערער נהג במהירות של 180 קמ"ש בנתיב השמאלי מבין שלושה, התקרב עם רכבו לשני רכבים נוספים שנסעו לפניו - רכב מסוג "קיה" (בנתיב האמצעי) ורכב מסוג "מזדה" (בנתיב השמאלי). אז, סטה מהנתיב השמאלי לנתיב האמצעי וניסה לעבור ביניהם. כתוצאה מכך, רכבו של המערער פגע בחוזקה ברכב ה"קיה" וגרם לדחיפתו לעבר השול הימני ולפגיעתו בעמוד תאורה. רכבו של המערער המשיך בנסיעה לכיוון השול הימני, תוך איבוד שליטה, ונעצר במרחק של כ-100 מטרים ממקום הירידה מהשול לאחר שהתהפך מספר פעמים.

המנוחה "נזרקה" מרכבו של המערער במהלך התאונה וסבלה מחבלות קשות, ובכללן חבלות בראש, בפנים, בגפיים ובבית החזה. המנוחה פונתה לבית החולים תוך שבוצעו בה פעולות החייאה, אך בהמשך נקבע מותה. יתר יושבי הרכב נפצעו ונחבלו בדרגות שונות אף הם, כמו גם נהג רכב ה"קיה".

3. בגין האמור, יוחסו למערער עבירות של המתה בקלות דעת לפי סעיף 301ג לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); חבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק; פציעה לפי סעיף 334 לחוק; ונהיגה בשכרות לפי סעיפים 62(3) ו-64ב לפקודת התעבורה [נוסח חדש].

עיקרי גזר דינו של בית המשפט המחוזי

4. המערער הורשע בעבירות שיוחסו לו על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בהתאם להסדר טיעון אשר לא כלל הסכמה לעניין העונש. במסגרתו, הוסכם כי עבירת הנהיגה בשכרות לא תעלה כדי אחד מהרכיבים המקימים את עבירת ההמתה בקלות דעת.

5. בית המשפט המחוזי עמד על הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של המערער. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות צוין, בין היתר, כי מעשי המערער גרמו לנזק ב"רף חומרה גבוה" - הן כלפי המנוחה, הן כלפי שאר המעורבים שנחבלו ונפצעו. עוד צוין, כי המערער נהג במהירות של 180 קמ"ש באופן שאינו מאפשר שליטה על רכבו, תוך שהודגש כי לא היה זה מחמת חוסר תשומת לב

ובאופן רגעי. שכן, נהג במהירות מופרזת עובר לתאונה ואף התעלם מניסיון לגרום לו להאט. יתרה מכך, צוין כי גם בהתעלם מסוגיית הנהיגה בשכרות הרי שיתר ה"מאפיינים" [ה]תעבורתיים' מצויים ברף חומרה וסיכון משמעותיים ביותר".

לנוכח כל האמור, ולאחר שניתנה התייחסות למדיניות הענישה הנוהגת, נקבע כי מתחם העונש ההולם בגין מעשי המערער הוא בין 42 ל-84 חודשי מאסר בפועל.

6. בגדרי המתחם, בית המשפט המחוזי זקף לזכותו של המערער את הודאתו ואת נטילת האחריות על מעשיו; גילו הצעיר; היעדר עבר פלילי לחובתו; ונזקיו הנפשיים עקב קרות התאונה. מנגד, צוין כי על אף שהמערער מחזיק ברישיון נהיגה פרק זמן קצר, נזקפים לחובתו שישה רישומי תעבורה קודמים, ובכללם: נהיגה במהירות מופרזת, נהיגה באור אדום, שימוש בטלפון במהלך נהיגה ואי-ציות לתמרור.

בשקלול האמור לעיל, בית המשפט המחוזי גזר על המערער עונש של 54 חודשי מאסר בפועל; 9 חודשי מאסר מותנה לבל יעבור עבירות המתה בקלות דעת, גרימת מוות ברשלנות, נהיגה בשכרות או תחת השפעת סמים או אלקהוול, נהיגה בזמן פסילה או כל עבירת אלימות מסוג פשע - למשך 3 שנים; פסילת רישיון נהיגה בפועל למשך 15 שנים; ופיצוי כולל בסך 200,000 ש"ח שישולם להוריה של המנוחה. כמו כן, הופעל בחופף עונש פסילה מותנית למשך חודשיים.

תמצית טענות הצדדים בערעור

7. תחילה יצוין כי בא-כוח המערער הודיע במהלך הדיון שנערך לפנינו כי הוא חוזר בו מהערעור על הכרעת הדין, שהוגש רק לעניין הרשעתו בעבירה של נהיגה בשכרות, לנוכח הערות בית המשפט. רכיב זה של הערעור נדחה אפוא, כך שלהלן תוצגנה טענות הצדדים ביחס לגזר הדין בלבד.

8. לטענת המערער, העונש שנגזר עליו מחמיר עמו יתר על המידה. נטען, בין השאר, כי לנוכח הסכמות הצדדים במסגרת הסדר טיעון - לא היה על בית המשפט המחוזי להתייחס לנהיגה בשכרות בבואו לקבוע את מתחם העונש. עוד נטען, כי המתחם שנקבע מתבסס על מקרים חמורים מבעניינו, בהם נדונו "עבירות של שכרות והמתה השזורות זה בזה". המערער הוסיף וטען כי אף בשים לב לנסיבותיו האישיות והמשפחתיות והמלצות שירות המבחן החיוביות בעניינו, יש להקל בעונשו.

9. מנגד, המשיבה טענה כי גזר דינו של בית המשפט המחוזי הולם את מעשיו של המערער ואת כלל נסיבות המקרה. בתוך כך, נטען כי המערער נסע במהירות מופרזת על אף ניסיון לגרום לו להאט. כמו כן, הודגש כי לחובתו נזקפות שש הרשעות תעבורה קודמות, ומשכך נודעת חומרה יתרה למעשיו.

דיון והכרעה

10. הלכה ידועה היא כי ערכאת הערעור אינה נוטה להתערב בעונש שגזרה הערכאה הדיונית, אלא במקרים בהם ניכרת חריגה קיצונית ממדיניות הענישה הנהוגת או כאשר נפלה טעות בולטת ומהותית בגזר הדין (עפ"ג 24825-03-25 אבו זראקי נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (3.8.2025)). כפי שאפרט להלן, עניינו של המערער אינו נמנה על מקרים חריגים אלו.

11. נהיגתו הפרועה של המערער הובילה לתוצאה טראגית וכואבת מאוד - מותה של המנוחה. כשכל החיים לפניו, נגדעו באחת חלומותיה ורצונותיה ולכך משמעויות רבות. על האובדן שבלכתה ניתן ללמוד, בין היתר, מתסקירי משפחתה ומדברי אמה ואביה - דברים קשים אשר באו לידי ביטוי בדיון שנערך לפניו.

מעבר לתוצאה טראגית זו, ראוי לשוב ולהדגיש כי יתר יושבי הרכב נפצעו ונחבלו אף הם כתוצאה ממעשיו החמורים של המערער, כמו גם נהג נוסף שנקלע לנתיב נסיעתו הפרועה - וגם לכך נודעת חומרה רבה וחשיבות במלאכת גזירת העונש (סעיף 40ט(א)(4) לחוק).

12. לא אחת ציינתי, כי על בתי המשפט לנקוט מדיניות ענישה מוחשית כלפי מי שגורם למותו של אדם; לא כל שכן, כשתוצאה זו נגרמת לנוכח נהיגה בלתי זהירה בכלי רכב. זאת, בשל הצורך הממשי במיגור תופעת הקטל בכבישים ובהרתעת הרבים מפני ביצוע עבירות תעבורה (ע"פ 4908/18 אל עסייו נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (7.11.2019)). הדגשתי בהקשר זה, כי על מי שבוחר לסכן חיים ולגרום למשפחות את סבל השכול לדעת "כי עונשו החמור בוא יבוא; וכשיבוא, ייתכן כי יהיה זה עונש חמור במיוחד" (ע"פ 6193/20 בר זכאי נ' מדינת ישראל, פסקה 39 לפסק דיני (25.3.2021)).

מובן אפוא, כי מעשיו החמורים של המערער ותוצאותיהם הקשות נמנים על המקרים המחייבים השתתפות ענישה משמעותית מאחורי סורג ובריח. זאת, ביתר שאת, כאשר המערער נהג במהירות מופרזת של כ-180 קמ"ש, בעודו נתון להשפעת אלכוהול, וכאשר ברכבו נוכחים ארבעה אנשים נוספים הנמצאים עמו ובמידה רבה בטחונם נתון בידיו. אף בעת שאחת הנוסעות עמו ברכב סימנה לו להאט את מהירות הנהיגה, הלה התעלם ממנה. לעניין זה, ראוי לשוב ולהדגיש כי אף אם הצדדים הסכימו שעבירת הנהיגה בשכרות לא תעלה כדי רכיב המקים את עבירת ההמתה בקלות דעת - ברי כי נהיגה בשכרות מעידה על נהיגתו הפרועה ומוסיפה לחומרת מעשיו.

13. יתרה מכך, גם נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של המערער אינן מצדיקות הקלה בעונשו. בית המשפט המחוזי נתן את מלוא המשקל לנסיבותיו המקלות, תוך שמיקם את עונשו של המערער בשליש התחתון של המתחם - ובכך, ודאי שלא החמיר עמו; נהפוך הוא. שכן, "נסיבותיו האישיות של נאשם

במקרים אלו מתגמדות לנוכח התוצאות הקשות להן גרם" (ע"פ 4908/18 אל עסייו נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (7.11.2019)).

הדברים מקבלים משנה תוקף אף לאור העבר התעבורתי המכביד הנזקף לחובת המערער, הכולל שש הרשעות קודמות. בכך יש ללמד כי המערער אינו מפנים את פוטנציאל הנזק הקטלני הגלום בעבירות התעבורה ולא מביע כל מורא מפני הדין.

14. לנוכח כל האמור, ומשהעונש שנגזר על המערער אינו מצדיק התערבות בו, אציע לחברי ולחברתי כי נדחה את הערעור.

יוסף אלרון
שופט

השופט אלכס שטיין:

אני מסכים.

אלכס שטיין
שופט

השופטת גילה כנפי-שטייניץ:

אני מסכימה.

גילה כנפי-שטייניץ
שופטת

הוחלט כאמור בפסק דינו של השופט יוסף אלרון.

ניתן היום, י"ד אלול תשפ"ה (07 ספטמבר 2025).

גילה כנפי-שטייניץ
שופטת

אלכס שטיין
שופט

יוסף אלרון
שופט